16/09/2023

Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.(Ματθ. 28, 19).

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Μέσα σε έναν κόσμο, ο οποίος εν τω πονηρώ κείται (Ά Ιωάν. 5, 19), ο λόγος του Χριστού φέρνει μία επανάσταση σε ολόκληρη την ανθρωπότητα ανά τους αιώνες: πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος… (Ματθ. 28, 19).

Τι είδους επανάσταση μπορεί να φέρει ο λόγος του Χριστού, όταν ο σημερινός άνθρωπος εκστασιασμένος από τη μέθη των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, της ηδονής, της ασυλλόγιστης σπατάλης του χρήματος, του ναρκισσιστικού τρόπου ζωής, της θέωσης του εγώ, θανατώνει ανά πάσα στιγμή τον εαυτό του, θανατώνει

κάθε τι ανώτερο, κάθε τι άγιο και γίνεται έρμαιο τον παθών του;

Η επανάσταση που φέρνει ο λόγος του Χριστού δεν είναι ιδεολογικής φύσεως, δεν πολιτικοποιείται, ούτε κλείνεται μέσα σε στενά γεωγραφικά περιθώρια, αλλά ανοίγεται με έναν αποκαλυπτικό τρόπο που μας οδηγεί: να γνωρίσουμε την αλήθεια και αυτή θα μας ελευθερώσει (Ιωα. 8, 32).

Πράγματι, ελευθερώνεται το κάθε πρόσωπο από τη δουλεία της αμαρτίας και το οδηγείται στην αγιότητα και κατ' επέκταση στη θέωση. Φυσικά, ο άνθρωπος, ο οποίος απέχει από το Θεό, είναι λογικό να αντιδράει και να μην παραδέχεται Αυτόν και ό,τι έχει σχέση με την Εκκλησία.

Όμως, οι αντιδράσεις και η πολεμική κατά του Θεού και της Εκκλησίας πάντοτε υπήρχαν από τα πρώτα βήματα των Αποστόλων, οι οποίοι μετά την Πεντηκοστή ξεκίνησαν την Ιεραποστολική τους πορεία με πρωτεργάτη τον απ. Πέτρο, ο οποίος με το φλογερό του κήρυγμα την ημέρα της Πεντηκοστής έκανε τρεις χιλιάδες ψυχές να πιστέψουν, να βαπτιστούν και να ιδρυθεί έτσι η ιστορική επίγεια Εκκλησία του Χριστού (Πράξεις Αποστόλων 2, 1 – 41).

Παρ' όλες τις δυσκολίες που συνάντησαν οι Απόστολοι, οι μεγάλοι Πατέρες, οι Άγιοι, αλλά και οι συνεχιστές όλων αυτών, θα συνεχίσουν το έργο που παρέλαβαν, για να το παραδώσουν στις επόμενες γενιές, αλλά και να συνεχίζεται μέχρι της συντελείας των αιώνων.

Αυτό το αιώνιο θαύμα της Εκκλησίας παρουσιάζει ο Ιερός Χρυσόστομος ως εξής *: Εκκλησίας ουδέν ίσον. Τοιούτον έχει μέγεθος η Εκκλησία. Πολεμουμένη νικά, επιβουλευομένη περιγίνεται (επιβιώνει), υβριζομένη λαμπροτέρα καθίσταται. Δέχεται τραύματα και ου καταπίπτει υπό των ελκών (πληγές). Κλυδωνίζεται, άλλ' ου καταποντίζεται. Χειμάζεται, αλλά ναυάγιον ούχ υπομένει. Παλαίει, άλλ' ούχ ηττάται. Πυκτεύει (γρονθοκοπείται), άλλ' ου νικάται.*

Όμως, η Εκκλησία όσο και να πολεμείται, ακόμα και από εσωτερικούς εχθρούς της, δεν θα πάψει να υφίσταται. Όπως λέει ο Ιερός Χρυσόστομος: Ευκολότερο είναι να αφανιστεί ο ουρανός και να διαλυθεί η γη, παρά να πάθει κάτι η Εκκλησία…Γι' αυτό και δεν διασπάται ξανά. Το αξιοθαύμαστο δεν είναι ότι δεν διασπάται, αλλά το γεγονός ότι δεν διασπάται ακόμα και όταν την πολεμούν πολλοί… Γιατί και η Εκκλησία δέχεται πειρασμούς, αλλά δεν νικάται… Δεν υπόκειται στις ανάγκες των καιρών, ούτε υποκύπτει στους χρόνους, αλλά την καλλιεργεί όχι η ανάγκη των καιρών, αλλά η χάρις του Αγίου Πνεύματος…

Έτσι, λοιπόν, η Ορθόδος Εκκλησία, η μόνη αληθινή Εκκλησία του Χριστού, δεν θέλει, αλλά ούτε και είναι δυνατόν να συμβιβασθεί με τον κόσμο. Και αυτό, διότι η

Εκκλησία είναι εκείνη που έχει ως αποστολή της να σώσει τον κόσμο και όχι ο κόσμος να σώσει την Εκκλησία.

Αυτή είναι η Εκκλησία*. Είναι μυστήριο, το οποίο είναι συνυφασμένο με το άλλο ακατανόητο και ανερμήνευτο μυστήριο της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Είναι θεία και υπερφυσική πραγματικότητα, η οποία δεν μπορεί ούτε να περιγραφεί, ούτε να ορισθεί, απλά ανήκει στη σφαίρα της πίστεως.*

Σκοπός, λοιπόν, της Εκκλησίας είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Η Εκκλησία ευαγγελίζεται σε πολλά μέρη της γης μεταφέροντας την Αλήθεια, δηλαδή το μήνυμα της σωτηρίας όχι μόνο σε ένα τόπο, αλλά σε ολόκληρη την Οικουμένη.

Εξάλλου, τι νόημα θα είχε να οδηγηθούν στα πέρατα της οικουμένης τόσοι άνθρωποι και να θυσιάσουν τη ζωή τους, αν η Ανάσταση του Χριστού ήταν ένα ψέμα; Όπως λέει και ο απ. Παύλος: ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών (Ά Κορ. 15, 14).

Αυτό το σκοπό είχαν οι περιοδείες των Αποστόλων. Να μεταφέρουν το μήνυμα της Αναστάσεως στα πέρατα της οικουμένης. Να μεταφέρουν την Αλήθεια του Ευαγγελίου. Όχι να προσηλυτίσουν, αλλά με πνεύμα ελευθερίας να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην εν Χριστώ αληθινή ζωή. Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή (Ιωαν. ιδ’ 6).

Έτσι, λοιπόν, σε όλη αυτή τη μαρτυρική πορεία των Αγίων Αποστόλων, η οποία με τη Χάρη του Θεού φθάνει μέχρι τις ημέρες μας, δημιούργησε ένα τεράστιο οικοδόμημα το οποίο στηρίζεται στους λόγους του Κυρίου μας: Αλίμονό μου, αν δεν κηρύττω το ευαγγέλιο! (Α΄ Κορ. 9, 16). Αφιέρωσαν τη ζωή τους χιλιάδες άνθρωποι του Θεού, που με αυτοθυσία και φιλότιμο εργάστηκαν σκληρά, για να εκπληρώσουν τους λόγους του Κυρίου.

Το έργο αυτό, την πορεία του οποίου χάραξαν μεγάλες μορφές της Εκκλησίας μας, συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας, έχοντας σκοπό τον ευαγγελισμό των εθνών, την κοινή σωτηρία όλων.

Μεταξύ των ανά τον κόσμο εργαζομένων Ιεραποστόλων της Ορθοδόξου Εκκλησίας πριν 50 χρόνια ξεκίνησε το πρώτο Ιεραποστολικό Κλιμάκιο με έδρα το Κολουέζι του Κονγκό, στην καρδιά της Αφρικής. Γι’ αυτό και με τις ευχές της ΑΘΜ Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής, κ. κ. Θεοδώρου Β’, το έτος 2023 η Ιερά Μητρόπολη Κατάνγκας το έχει αφιερώσει στα 50 χρόνια παρουσίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

Είναι ένα σημαντικό και μεγάλο γεγονός, στο οποίο ο ιστορικός του μέλλοντος θα

καταγράψει πολλές πτυχές της ζωής και συγκλονιστικές μαρτυρίες ανθρώπων που ξεδίπλωσαν τις σκέψεις τους και ένωσαν το πάζλ των 50 ετών Ορθοδόξου παρουσίας και μαρτυρίας σε μία χώρα ταλαιπωρημένη και περικυκλωμένη από διαφόρους «μνηστήρες» της κάθε εποχής.

Ομολογίες μεγάλων Ιεραποστόλων, όπως ο πρώην Μητροπολίτης Γάνου και Χώρας, κ. Αμφιλόχιος, ο μακαριστός Αρχιμ. Νικόδημος Σαρίκας, ο μακαριστός Αρχιμ. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, ο μακαριστός Αρχιμ. Κοσμάς Γρηγοριάτης, η μακαριστή Θεανώ Μουσδλεκίδου κ.α., οι οποίοι αφιέρωσαν τη ζωή τους περνώντας το κατώφλι της Μητροπόλεως Κατάνγκας, όχι ως κατακτητές, αλλά ως «ταπεινοί οραματιστές», μετέφεραν την Αλήθεια του Ευαγγελίου και κατέθεσαν θυσιαστικά τη ζωή τους για χάρη των Κονγκολέζων αδελφών μας.

Μέσα σε δύσκολες συνθήκες, πείνα, θανατηφόρες ασθένειες, κακουχίες, ακραία καιρικά φαινόμενα κ.α., προσπάθησαν με τις πενιχρές δυνάμεις που είχαν, να απεγκλωβίσουν από τους ανθρώπους το πνευματικό τους σκοτάδι που είχε ριζωθεί στο DNA τους από την μαγεία και την ειδωλολατρεία.

Έσπειραν το λόγο του Θεού σ’ ένα ακαλλιέργητο χωράφι, αντικρίζοντας τα ζιζάνια της αμαρτίας, της ειδωλολατρίας και της μαγείας που είχαν εισχωρήσει στις ψυχές αυτών των ανθρώπων. Θα εντυπωσιαστούμε σκεπτόμενοι. Πού βρήκαν τόση δύναμη, ώστε να επιτελέσουν ένα τέτοιο θεάρεστο έργο;

Αυτή τη δύναμη την αντλούσαν από την μεγάλη πίστη που είχαν στον Τριαδικό Θεό, στον προστάτη του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, Απόστολο και Ευαγγελιστή Μάρκο, και στο νέο κόσμο που είχαν οραματιστεί με γνώμονα το μήνυμα του Ευαγγελίου, δηλαδή το μήνυμα της Αναστάσεως του Χριστού.

Έγιναν τοις πάσι τα πάντα, για να οδηγήσουν τους ανθρώπους σε έναν άλλο κόσμο, τον κόσμο που έπλασε ο Θεός λίαν καλώς. Οραματίστηκαν τη γη του Κονγκό, το νέο Ισραήλ που θα έφερνε στους ώμους του το μήνυμα της Αναστάσεως και θα άνοιγε νέους ορίζοντες προς πάσαν κατεύθυνση, δείχνοντας το δρόμο που οδηγεί στην εν Χριστώ ειρήνη και στην εν Χριστώ αγάπη.

Αφουγκράστηκαν τον πόνο, την δυστυχία, την πείνα και τα προβλήματα των ανθρώπων δίνοντας λύσεις και ανάλογες ευκαιρίες, ώστε οι άνθρωποι να ανοίξουν νέους ορίζοντες για μία νέα γη της Επαγγελίας.

Αυτό το παρατηρήσαμε στη ζωή και στα έργα του π. Κοσμά του Γρηγοριάτη. Νύχτα και ημέρα δεν σταματούσε να εργάζεται και να θυσιάζεται για τους αδελφούς του. Φρόντιζε να εξοικονομεί πόρους, είτε υλικούς, είτε οικονομικούς, για να ενισχύει τις ανάγκες των ανθρώπων και να προχωράει το έργο της

Εκκλησίας. Εξάλλου, σε συνομιλία του με τον μακαριστό Καθηγούμενο, π. Γεώργιο Καψάνη, είπε: Η ιεραποστολή δεν είναι για λίγους μήνες, όποιος θέλει να είναι ιεραπόστολος πρέπει ν’ αφήσει τα κόκκαλά του στο αφρικανικό χώμα.

Ο λόγος του μακαριστού π. Κοσμά ήταν προφητικός.

Έγινε πράξη στις 27 Ιανουαρίου 1989, ημέρα της Ανακομιδής του ιερού λειψάνου τού εν αγίοις πατρός ημών Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο π. Κοσμάς, σε τροχαίο αυτοκινητιστικό δυστύχημα, άφησε την τελευταία του πνοή στο χωριό Σουφουμάνγκο, ποτίζοντας με το μαρτυρικό του αίμα την Κονγκολέζικη γη, η οποία τον φιλοξένησε και τον αγκάλιασε μέσα στα σπλάχνα της.

(Συνεχίζεται)

Πηγή: www.pemptousia.gr